II

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma)

SPRENDIMAI

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2007 m. balandžio 24 d.

dėl valstybės pagalbos schemos, kurią Slovėnija taiko pagal savo teisės aktus dėl reikalavimus atitinkančių energijos gamintojų. Byla Nr. C 7/2005

(pranešta dokumentu Nr. C(2007) 1181)

(Tekstas autentiškas tik slovėnų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2007/580/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

paraginusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas, kaip numatyta pirmiau minėtose nuostatose [1],

kadangi:

1. PROCEDŪRA

(1) 2003 m. spalio 1 d. Komisijoje užregistruotu raštu Slovėnijos institucijos pateikė programą dėl per didelių Slovėnijos Respublikos elektrinių sąnaudų susigrąžinimo pagal Čekijos, Estijos, Kipro, Latvijos, Lietuvos, Vengrijos, Maltos, Lenkijos, Slovėnijos ir Slovakijos stojimo į Europos Sąjungą sutarties IV priedo 3 dalies 1 pastraipos c punkte numatytą laikinąją procedūrą. Šis pranešimas buvo užregistruotas valstybės pagalbos bylos Nr. SI 7/03.

(2) Vėliau pasikeitus raštais paaiškėjo, kad priemonės, apie kurią buvo pranešta, aprašyme paminėtos dvi elektrinės gavo pagalbą pagal kitą valstybės pagalbos schemą. Šią valstybės pagalbos schemą (toliau – schema) Komisija užregistravo 2004 m. gruodžio 6 d. kaip valstybės pagalbos bylą Nr. NN 80/04.

(3) Remdamasi turima informacija, Komisija abejojo, ar tam tikros schemos dalys atitinka bendrosios rinkos principus. Taigi 2005 m. vasario 2 d. ji patvirtino sprendimą pradėti oficialų tyrimą pagal EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį (toliau – sprendimas pradėti tyrimą) ir paprašė Slovėniją pateikti pastabas. Šis sprendimas pradėti tyrimą paskelbtas 2005 m. kovo 15 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* [2]. Suinteresuotosios šalys buvo paprašytos pateikti savo pastabas per vieną mėnesį nuo sprendimo paskelbimo.

[1] OL C 46, 2005 2 22, p. 3.

[2] OL C 63, 2005 3 15, p. 2.

(4) 2005 m. kovo 11 d. raštu, užregistruotu 2005 m. kovo 14 d., Slovėnija pateikė savo pastabas dėl sprendime pradėti tyrimą išdėstytų abejonių. 2005 m. balandžio 25 d., 2005 m. liepos 11 d., 2005 m. lapkričio 23 d. ir 2006 m. birželio 22 d. Komisija pateikė Slovėnijai kitus klausimus, į kuriuos buvo atsakyta 2005 m. birželio 14 d. raštu, kurį Komisija užregistravo tą pačią dieną, 2005 m. rugsėjo 20 d. raštu, kurį Komisija užregistravo tą pačią dieną, 2006 m. sausio 31 d. raštu, kurį Komisija užregistravo tą pačią dieną, ir 2006 m. liepos 7 d. raštu, kurį Komisija užregistravo 2006 m. liepos 14 d.

(5) Suinteresuotosios šalys Komisijai pastabų nepateikė.

(6) 2006 m. spalio 25 d. įvyko techniniams klausimams aptarti skirtas Komisijos ir Slovėnijos institucijų atstovų posėdis; po jo Slovėnija 2006 m. lapkričio 23 d. raštu, kurį Komisija užregistravo 2006 m. lapkričio 24 d., pateikė Komisijai papildomos informacijos.

2. SCHEMOS APIBŪDINIMAS

(7) Schema nustatyta 2001 m. ir skirta remti elektros energiją iš atsinaujinančių energijos šaltinių gaminančius gamintojus, suderintas šilumos ir elektros energijos gamybos technologijas taikančius gamintojus, taip pat užtikrinti patikimą energijos tiekimą iš vietos šaltinių.

(8) Kad šia schema pasinaudotų energijos gamintojas, jį Aplinkos, teritorijų planavimo ir energetikos ministerija turi įvardyti „reikalavimus atitinkančiu gamintoju“ [1].

(9) Reikalavimus atitinkančio gamintojo statusas gali būti suteiktas trijų tipų elektros energijos gamintojams:

i) iš atsinaujinančių energijos šaltinių elektros energiją gaminančioms didesnės nei 10 MW galios elektrinėms (išskyrus hidroelektrines);

ii) suderintas šilumos ir elektros energijos gamybos technologijas taikantiems gamintojams, kurių gamybos naudingumas didesnis nei vidutinis, išskyrus didesnės nei 10 MW galios centralizuoto šildymo katilines ir didesnės nei 1 MW galios pramonines katilines;

iii) Trbovlės šiluminei elektrinei (toliau – Trbovlės elektrinei) – tai jos gamybos daliai, kuriai sunaudojama iki 15 % pirminės vidaus energijos, reikalingos patekinti Slovėnijos elektros energijos naudojimo poreikius.

(10) 2003 m. reikalavimus atitinkančių gamintojų dalis Slovėnijos elektros gamybos rinkoje buvo maždaug 11,2 % Iš jų sąrašo išbraukus Trbovlės elektrinę ir Liublianos termofikacinę elektrinę ši dalis sumažėjo iki maždaug 2,7 %.

(11) Reikalavimus atitinkantys gamintojai turi teisę visą savo pagamintą energiją parduoti tinklų, su kuriais sujungta jų elektrinė, operatoriui fiksuota ir kiekvienais metais valstybės koreguojama kaina. Ši kaina yra didesnė nei rinkos kaina. Reikalavimus atitinkantys gamintojai elektros energiją taip pat gali parduoti rinkoje; šiuo atveju valstybė jiems privalo sumokėti išmoką, lygią pajamų, kurias jie būtų gavę, jeigu būtų pasirinkę parduoti elektros energiją tinklų operatoriui, ir rinkoje gautų pajamų skirtumui.

(12) Tinklų operatoriams su pirkimo įsipareigojimais susiję nuostoliai atlyginami mokant išmokas iš įstatymuose numatyto fondo. Fondo pinigai taip pat naudojami mokėti išmokas reikalavimus atitinkantiems gamintojams, kurie pasirenka parduoti savo gaminamą elektros energiją rinkoje. Fondą sudaro įplaukos iš parafiskalinio elektros energijos naudojimo mokesčio, kuris taikomas visiems Slovėnijos elektros energijos vartotojams.

3. SPRENDIME PRADĖTI TYRIMĄ IŠDĖSTYTOS ABEJONĖS

(13) Išanalizavusi turimą informaciją Komisiją priėjo pirminę išvadą, kad parama buvo valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį, kadangi ji atitinka šios sąvokos apibrėžties keturis suvestinius kriterijus.

(14) Komisija taip pat suabejojo, ar schema galėtų būti laikoma suderinama su bendrąja rinka.

[1] Nutarimas dėl sąlygų reikalavimus atitinkančio elektros energijos gamintojo statusui gauti (Slovėnijos Respublikos oficialusis leidinys, Nr. 29/01 ir 99/01).

(15) Pirma, Komisija išnagrinėjo pagalbą atsižvelgdama į Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai ([1]) (toliau – aplinkos apsaugos gairės). Atlikus tyrimą iškilo abejonių, ar pagalba atitinka aplinkos apsaugos gaires, ypač dėl atsinaujinančių energijos šaltinių ir veiksmingas suderintas šilumos ir elektros energijos technologijas naudojančių gamintojų apibrėžčių bei pagalbos lygio palyginimo su gamintojų patirtomis realiomis papildomomis išlaidomis.

(16) Antra, ji išnagrinėjo pagalbą, atsižvelgdama į Komisijos komunikatą dėl valstybės pagalbos, susijusios su per didelėmis sąnaudomis ([2]), analizės metodų (toliau – metodai). Po šio tyrimo iškilo abejonių dėl pagalbos schemos suderinamumo su šiais metodais. Komisija negalėjo padaryti išvados, kad pagalba buvo apskaičiuota tokiu būdu, kuris būtų pakankamai tikslus, kad skaičiavimai būtų atlikti kiekvienai elektrinei, kaip elektrinei tai būtina pagal šią metodiką.

(17) Trečia, ji išnagrinėjo pagalbą kaip kompensaciją už mokesčius, susijusius su bendruosius ekonominius interesus tenkinančiomis paslaugomis. Po tyrimo iškilo abejonių dėl pagalbos suderinamumo, kadangi daugumos pagalbos gavėjų atžvilgiu Komisija negalėjo pakankamai tiksliai apibrėžti bendruosius ekonominius interesus tenkinančių paslaugų, kurias jiems būtų patikėta teikti, o vieninteliam pagalbos gavėjui, kuriam šios paslaugos galėjo būti tiksliai apibrėžtos, ji negalėjo įvertinti kompensacijos proporcingumo.

(18) Komisijai taip pat iškilo abejonių, ar pagalba, finansuojama per elektros energijos vartotojams taikomus parafiskalinius mokesčius, atitinka EB sutarties 25 ir 90 straipsnius.

4. KITŲ SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS

(19) Komisijai priėmus sprendimą pradėti tyrimą, kitos suinteresuotosios šalys pastabų nepateikė.

([1]) OL C 37, 2001 2 3, p. 3.

([2]) 2001 m. liepos 26 d. priimta Komisijos. Šį tyrimą galima rasti Komisijos Konkurencijos generalinio direktorato tinklalapyje: http://europa.eu.int/comm/competition/state_aid/legislation/stranded_costs/en.pdf
Valstybėms narėms perduota 2001 m. rugpjūčio 6 d. raštu ref. SG(2001) D/290869.

5. PIRMINĖS VALSTYBĖS NARĖS PASTABOS

(20) 2005 m. kovo 11 d. raštu, užregistruotu 2005 m. kovo 14 d., Slovėnija pateikė savo pastabas dėl sprendime pradėti tyrimą išdėstytų abejonių. Šios pastabos yra susijusios tik su sąvokos „valstybės pagalba“ apibrėžtimi ir su parafiskalinio mokesčio sąvoka.

5.1. **Valstybės pagalbos buvimas**

(21) Slovėnijos valdžios institucijos pažymėjo, kad valstybei priklauso ne visi 100 % Slovėnijos elektros paskirstymo įmonių akcijų. Slovėnijos pažymi, kad operatorių nuosavybės teisė padalyta valstybei (maždaug 80 % akcijų) privačioms investavimo įmonėms ir kitiems subjektams (maždaug 20 % akcijų). Be to, pirkimo įsipareigojimų schemos tikslais Slovėnijos teisės aktuose nenustatyti valstybės valdomų ir privačių operatorių skirtumai. Energijos aktu nenustatoma, kad operatorius turi būti valdomas valstybės, ir leidžiama operatorių savininkais būti ir privatiems subjektams, ir valstybei ([3]).

(22) Slovėnijos valdžios institucijų nuomone, vien tik faktas, kad konkrečios pirkimo įsipareigojimų schemoje dalyvaujančios įmonės yra valstybės valdomos, nereiškia, kad teikiama pagalba yra valstybės pagalba. Buvo pateikta nuoroda į 2001 m. kovo 13 d. Europos Teisingumo Teismo sprendimą byloje C-379/98.

(23) Be to, Slovėnijos valdžios institucijos teigia, kad Slovėnijos teisės aktais nustatyta elektros energijos pirkimo iš reikalavimus atitinkančio gamintojo sistema labai panaši į kitas Komisijos nagrinėtas schemas, pvz., bylose NN 27/2000 ir NN 68/2000 ([4]), kuriose Komisija priėjo išvadą, kad valstybės pagalba nebuvo teikiama. Slovėnijos valdžios institucijos teigia, kad šiose dviejose bylose Komisija nustatė, kad, kadangi įsipareigojimai taikomi daugeliui privačių ir keliems valstybės valdomiems tinklų operatoriams, atitinkami įstatymai ar atvejai negali būti laikomi susijusiais su valstybės ištekliais.

(24) Atsižvelgdamos į pirmiau pateiktus argumentus ir galiojančią sistemą, Slovėnijos valdžios institucijos mano, kad, kol lėšos iš esmės nėra skiriamos iš valstybės išteklių, klausimas dėl įmonių nuosavybės neturi reikšmės.

([3]) Slovėnijos oficialusis leidinys, Nr. 79/1999, 51/2004.

([4]) OL C 164, 2002 7 10, p. 3 – abiem atvejais.

(25) Be to, Slovėnijos valdžios institucijų nuomone, privalomos išmokos viešojo sektoriaus įmonei nėra valstybės pagalba, jeigu atitinkama įmonė neturi teisės šių lėšų naudoti savo nuožiūra. Pirkimo įsipareigojimų atveju schemoje numatytas finansavimo šaltinis yra visų elektros energijos vartotojų mokamas mokestis už naudojimąsi tinklais; dalis šio mokesčio patenka į atskiras tikslines tinklų operatorių sąskaitas.

5.2. **Parafiskalinis mokestis**

(26) Slovėnijos valdžios institucijos pažymėjo, kad pirkimo įsipareigojimų schema yra iš dalies finansuojama iš mokesčio už naudojimąsi tinklais, kurį vienodomis ir iš anksto žinomomis sąlygomis moka visi elektros energijos vartotojai. Sudėtines mokesčio už naudojimąsi tinklais dalis nustato Energijos agentūra (energijos rinkos reguliavimo institucija) ir vyriausybė. Kainų skirtumams taikomas mechanizmas, pagal kurį tinklų operatoriai perka elektros energiją fiksuota kaina ir parduoda rinkos kaina. Nuostoliai, kuriuos jie dėl to patiria, padengiami mokesčio už naudojimąsi tinklu dalimi. Taigi operatoriai pagal pirkimo įsipareigojimus gauna lėšas ne iš valstybės, bet iš mokesčio už naudojimąsi tinklu dalies.

(27) Šias lėšas operatoriai privalo kaupti specialiose sąskaitose. Lėšos taip pat skirtos papildomoms išmokoms, kurios mokamos, kai reikalavimus atitinkantys gamintojai parduoda dalį savo pagamintos elektros energijos patys ar per tarpininką.

(28) Slovėnijos valdžios institucijos teigia, kad schemoje nėra nei valstybės fondo, nei kitokios rūšies fondo, per kurį būtų perduodami ištekliai. Negalima laikyti, kad schemos finansavimo ištekliai gaunami iš parafiskalinio mokesčio, nes jie nėra gaunami iš valstybės biudžeto ir nėra priskirtini valstybei.

6. TOLESNĖ SLOVĖNIJOS PATEIKTA INFORMACIJA

(29) Tolesnio susirašinėjimo su Komisija metu Slovėnijos valdžios institucijos pateikė su schema susijusios papildomos informacijos ir įsipareigojimus.

Atsinaujinantys energijos šaltiniai

(30) Slovėnija pateikė naujos išsamesnės informacijos apie schemoje nustatytus aplinkos apsaugos tikslus. Schema pirmiausia buvo siekiama padėti įgyvendinti pagrindinius aplinkos apsaugos tikslus:

i) didinti energijos naudojimo efektyvumą;

ii) padidinti atsinaujinančių energijos šaltinių dalį Bendrijos pirminės energijos balanse nuo 8,8 % 2001 m. iki 12 % 2010 m.

(31) Nustatyti tikslai susiję su gamybos naudojant termofikaciją ir atsinaujinančius energijos šaltinius rodikliais; abu šie sektoriai priklauso elektros energijos pirkimo schemai. Šie tikslai atitinka 2001 m. rugsėjo 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/77/EB dėl elektros, pagamintos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių, skatinimo elektros energijos vidaus rinkoje [1] Slovėnijai nustatytus rodiklius. Direktyva 2001/77/EB valstybėms narėms nustatyti orientaciniai rodikliai. Slovėnijai numatytas tikslas – iki 2010 m. pasiekti, kad 32,6 % visos sunaudojamos energijos būtų pagaminta iš atsinaujinančių šaltinių.

(32) Elektrinių, iš kurių elektros energija perkama pagal schemą, iš viso yra 434; iš jų 430 elektrinių sujungtos su paskirstymo tinklais ir 4 – su perdavimo tinklais. Daugiau nei 90 % su paskirstymo tinklais sujungtų elektrinių yra hidroelektrinės, kitos – biomasės, saulės ir termofikacinės elektrinės.

(33) Schema taikoma nuo 2002 m. balandžio 4 d. kai įsigaliojo nutarimas dėl taisyklių, reglamentuojančių reikalavimus atitinkančių elektros energijos gamintojų pagamintos elektros energijos kainas ir pirkimą [2].

(34) Šiuo metu galiojantys reikalavimus atitinkančių elektrinių ir tinklų ar sistemų operatorių susitarimai dėl elektros energijos pirkimo buvo sudaryti dešimčiai metų.

(35) Slovėnijos valdžios institucijos paaiškino, kad pagal 1999 m. Energijos akto 4 straipsnį atsinaujinantys energijos šaltiniai yra apibrėžti, kaip nustatyta Direktyvoje 2001/77/EB.

[1] OL L 283, 2001 10 27, p. 33.
[2] Slovėnijos oficialusis leidinys, Nr. 25/02.

(36) Schema pirmiausia siekiama užtikrinti tinkamas ekonomines sąlygas naujiems reikalavimus atitinkančių elektrinių projektams rengti ir vykdyti. Siekiant nustatyti pirkimo kainas atskiroms reikalavimus atitinkančioms elektrinėms, kad būtų užtikrinta bent mažiausia naujoms investicijoms reikalinga grąža, buvo atlikta atskirų reikalavimus atitinkančių elektrinių sąnaudų analizė (atsižvelgiant į pirminį energijos šaltinį ir dydį). Pagalbos ar išmokos dydis yra lygus vienodos metinės elektros energijos pirkimo kainos ir vidutinės elektros energijos rinkos kainos skirtumui. Jeigu rinkos kaina padidėja, išmokos atitinkamai sumažinamos.

(37) Toliau pateiktoje lentelėje palyginamos skirtingas technologijas taikančių ir skirtingos galios kategorijų elektrinių gamybos sąnaudos ir schemoje nustatytos išmokos. Lentelėje naudojama vidutinė prognozuojama rinkos kaina – 8 SIT/KWh (Slovėnijos tolarai už kilovatvalandę). Ši vertė yra tik orientacinė, kadangi didėjant rinkos kainoms atitinkamai sumažinamos išmokos.

(38) Visais atvejais gamybos sąnaudos yra didesnės nei vidutinė rinkos kaina ir nustatytoji vienoda pirkimo kaina pagal reikalavimus atitinkančių gamintojų schemą.

1 lentelė

Reikalavimus atitinkančių elektrinių sąnaudų ir schemoje nustatytų pirkimo kainų palyginimas

Reikalavimus atitinkančios elektrinės (RAEE) tipas pagal pirminės energijos šaltinį		Galia	Gamybos sąnaudos	Skirtumas	Išmoka
	Galios kategorija	*(kW)*	*(SIT/kWh)*	*(SIT/kWh)*	*(SIT/kWh)*
Hidroelektrinės	iki 1 MW	100	15,53	7,53	6,75
	nuo 1 iki 10 MW	3 000	14,33	6,33	6,23
Biomasės elektrinės	iki 1 MW	600	24,80	16,80	8,69
	daugiau nei 1 MW	1 500	18,18	10,18	8,17
Vėjo elektrinės	iki 1 MW	100	23,28	15,28	6,55
	daugiau nei 1 MW	20 000	15,49	7,49	6,05
Geoterminės elektrinės		3 000	14,59	6,59	6,05
Saulės elektrinės	iki 36 kW	36	175,26	167,26	81,67
	daugiau nei 36 kW	100	122,58	114,58	7,46
Kitos RAEE (biodujos)		120	30,39	22,39	20,97
RAE arba šiluminės elektrinės, naudojančios komunalines atliekas	iki 1 MW	100	13,97	5,97	4,74
	nuo 1 iki 10 MW	3 000	12,08	4,08	3,87
Termofikacinės centralizuoto šildymo elektrinės	iki 1 MW	700	16,54	8,54	5,9
	nuo 1 iki 10 MW	3 000	14,56	6,56	5,38
Termofikacinės pramoninio šildymo elektrinės	iki 1 MW	700	14,95	6,95	4,83

N.B. Prognozuojama kaina (8 SIT/kWh).

(39) Kaip rodo skirtingų kategorijų reikalavimus atitinkančių elektrinių sąnaudų analizė ir ekonominiai skaičiavimai toliau pateiktoje lentelėje,(pagal schemą taikomų pirkimo kainų dabartinė grynoji vertė (toliau – DGV) nė vienoje reikalavimus atitinkančioje elektrinėje neviršija visų investicinių sąnaudų DGV.

2 lentelė

Pirkimo kainų DGV palyginimas su skirtingų tipų reikalavimus atitinkančių elektrinių investicinėmis sąnaudomis

Reikalavimus atitinkančios elektrinės (RAE) tipas pagal pirminės energijos šaltinį		Pajėgumas	Prognozuojami metiniai pardavimai	Specialios investicinės sąnaudos	Investicijos	Metinė išmoka	Išmokos – investicinės sąnaudos (DGV)
	Galios kategorija	*(kw)*	*(MWh)*	*(SIT/kW)*	*(mln. SIT)*	*(mln. SIT per metus)*	*(mln. SIT)*
Hidroelektrinės	iki 1 MW	100	456	480 000	48	2,9	– 21,0
	nuo 1 iki 10 MW	3 000	10 656	380 000	1 140	63,1	– 549,1
Biomasės elektrinės	iki 1 MW	600	2 725	990 000	594	22,5	– 369,3
	daugiau nei 1 MW	1 500	6 813	660 000	990	52,9	– 492,1
Vėjo elektrinės	iki 1 MW	100	187	341 000	34	1,2	– 22,2
	daugiau nei 1 MW	20 000	40 800	253 000	5 060	234,5	– 2 802,2
Geoterminės elektrinės		3 000	20 736	715 000	2 145	119,2	– 1 029,1
Saulės elektrinės	iki 36 kW	36	34	1 430 000	52	2,7	– 26,2
	daugiau nei 36 kW	100	116	1 210 000	121	0,8	– 105,4
Kitos RAE (biodujos)		120	628	913 000	110	12,5	– 1,0
RAE arba šiluminės elektrinės, naudojančios komunalines atliekas	iki 1 MW	100	624	319 000	32	2,8	– 7,0
	nuo 1 iki 10 MW	3 000	19 728	286 000	858	72,5	– 212,0
Termofikacinės centralizuoto šildymo elektrinės	iki 1 MW	700	2 496	198 000	139	16,1	– 16,0
	nuo 1 iki 10 MW	3 000	10 698	165 000	495	63,0	– 19,3
Termofikacinės pramoninio šildymo elektrinės	iki 1 MW	700	3 135	187 000	131	2,5	– 5,0

N.B. Pagal nutarimą dėl pirkimo taikoma 8 % diskonto norma, 15 metų laikotarpis, pirkimo kainos sumažinimas arba 5 % išmoka po penkerių metų ir 10 % išmoka po dešimties metų.

(40) Į išmokas skirtingų tipų reikalavimus atitinkančioms elektrinėms taip pat įtraukta Slovėnijos teisės aktais nustatyta kapitalo grąža – ji lygi mažiausiai 8 % diskonto normai nuo investicijų naudojant valstybės lėšas. Pirkimo kainų ir išmokų nesuderinamumas reiškia, kad šiuo metų visų reikalavimus atitinkančių atsinaujinančius energijos šaltinius naudojančių elektrinių grąža yra mažesnė nei 8 %, kaip nurodyta toliau pateiktoje lentelėje. Išmokose saulės elektrinėms, ypač mažoms ir vidutinėms elektrinėms, kapitalo grąžos dalis nenumatyta (neigiama grąža).

3 lentelė

Kapitalo grąža skirtingų tipų reikalavimus atitinkančiose elektrinėse

Reikalavimus atitinkančios elektrinės (RAE) tipas pagal pirminės energijos šaltinį		Galia	Išmoka	Kapitalo grąžos dalis išmokoje
	Galios kategorija	*(kw)*	*(SIT/kWh)*	
Hidroelektrinės	iki 1 MW	100	6,75	6,95 %
	nuo 1 iki 10 MW	3 000	6,23	7,90 %
Biomasės elektrinės	iki 1 MW	600	8,69	2,30 %
	daugiau nei 1 MW	1 500	8,17	6,00 %
Vėjo elektrinės	iki 1 MW	100	6,55	0,40 %
	daugiau nei 1 MW	20 000	6,05	6,35 %
Geoterminės elektrinės		3 000	6,05	7,30 %
Saulės elektrinės	iki 36 kW	36	81,67	– 1,4 %
	daugiau nei 36 kW	100	7,46	– 15,0 %
Kitos RAE (biodujos)		120	20,97	6,80 %
RAE arba šiluminės elektrinės, naudojančios komunalines atliekas	iki 1 MW	100	4,74	4,40 %
	nuo 1 iki 10 MW	3 000	3,87	7,30 %
Termofikacinės centralizuoto šildymo elektrinės	iki 1 MW	700	5,9	0,49 %
	nuo 1 iki 10 MW	3 000	5,38	4,20 %
Termofikacinės pramoninio šildymo elektrinės	iki 1 MW	700	4,83	– 0,1 %

N.B. Kapitalo grąža skaičiuojama nuo investicijų į RAE (žr. 2 lentelę) pagal esamą išmokų vertę.

Suderinta šilumos ir elektros energijos gamyba

(41) Slovėnijos valdžios institucijos paaiškino, kad naujosiose termofikacinėse elektrinėse dažniausiai įrengiamos dujų turbinos, kurių elektros energijos gamybos darbinis naudingumas svyruoja nuo 37 iki 40 %, o bendras naudingumas – daugiau nei 80 %. Naujųjų mažesnių turbinų elektros energijos gamybos naudingumas – didesnis nei 30 %, bendras naudingumas – didesnis nei 80 %. Todėl vidutinis elektros energijos gamybos naudingumas įprastose Slovėnijos šiluminėse elektrinėse yra apie 31 %; tai rodo, kad gaminant elektros energiją termofikacinėse elektrinėse ir tinkamai naudojant šilumą galima sutaupyti daug pirminės energijos (nuo 15 iki 25 %).

(42) Nustatytas reikalavimus atitinkančių termofikacinių elektrinių darbinis naudingumas atitinka 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/8/EB dėl termofikacijos skatinimo, remiantis naudingosios šilumos paklausa vidaus energetikos rinkoje, ir iš dalies keičiančioje Direktyvą 92/42/EEB nustatytus naudingumo kriterijus ([1]).

(43) Slovėnijos valdžios institucijų pateiktais duomenimis, elektros gamybos sąnaudos termofikacinėse elektrinėse visais atvejais didesnės nei schemoje nustatyta pirkimo kaina, išmokų DGV yra mažesnė nei investicinės sąnaudos ir investicijų grąža yra mažesnė nei 4,20 % (žr. tris paskutines pirmiau pateiktų lentelių eilutes). Atliekant skaičiavimus buvo atsižvelgta į pelną, gautą naudojant šilumą.

([1]) OL L 52, 2004 2 21, p. 50.

Tiekimo saugumas

(44) Elektros energijos tiekimo saugumo srityje Slovėnija nustatė bendruosius ekonominius interesus tenkinančią paslaugą paslaugas. Remiantis Direktyvos 2003/54/EB 11 straipsnio 4 dalimi ši bendruosius ekonominius interesus tenkinanti paslauga pagrįsta elektros energijos gamyba naudojant vietinius iškastinio kuro šaltinius. Šiuo tikslu elektros energijos gamybai kasmet sunaudojama 600 000 tonų Slovėnijos rusvųjų anglių. Rusvosios anglys yra vienintelis iškastinio kuro šaltinis Slovėnijoje. Kadangi rusvosios anglys geriausiai panaudojamos viename iš Trbovlės elektrinės blokų (TET2), kuri yra netoli rusvųjų anglių kasyklos), šį įsipareigojimą tenka vykdyti Trbovlės elektrinei. Nuspręsta, kad šis elektros energijos kiekis turi būti perkamas pagal garantuoto pirkimo sistemą.

(45) Atitinkama elektros energija perkama kiekvienais metais valdžios institucijų koreguojama kaina, atsižvelgiant į elektros energijos gamybos sąnaudas Trbovlės elektrinėje. Pirkimo kainoje pelno nėra.

(46) Slovėnijos valdžios institucijos pateikė toliau pateikiamą lentelę, kurioje įvertintas pastaraisiais metais įmonei skirtos paramos dydis.

4 lentelė

Paramos sumos įvertis

	2001 m. liepos–gruodžio mėn.	2002 m.	2003 m.	2004 m.
Kiekis (GWh)	254,3	562,2	563,4	563,0
Pirkimo kaina (SIT/kWh)	17,00	15,36	15,34	16,59
Pirkimo sąnaudos (tūkst. SIT)	4 323 943	8 636 245	8 644 855	9 339 836
Pardavimo kaina (SIT/kWh)	7,13	5,97	7,60	7,71
Parduotos energijos sąnaudos (tūkst. SIT)	1 813 111	3 357 073	4 281 840	4 340 040
Pagalbos dydis (tūkst. SIT)	2 510 832	5 279 172	4 363 015	4 999 795
Pagalbos lygis (SIT/kWh)	9,87	9,39	7,74	8,88

(47) Vietoje gaunamas rusvąsias anglis iš esmės galima naudoti ir Šoštanės elektrinėje, kurioje yra penki blokai; du pastatyti neseniai, juose įrengti išmetamųjų dujų valymo įrenginiai, trys – senesni ir valymo įrenginių juose nėra. Šiuose blokuose kūrenama anglis, gaunama iš šalia esančios akmens anglių kasyklos; tam tikromis sąlygomis juose galima kūrenti ir rusvąsias anglis. Du naujesni blokai visiškai parengti šalia esančioje anglių kasykloje gaunamų rusvųjų anglių kūrenimui. Šios anglių kasyklos pajėgumai apytikriai atitinka šių dviejų blokų poreikius. Rusvąsias anglis būtų galima kūrenti tik trijuose senesniuose blokuose, kurie nėra naudojami visu pajėgumu ir kuriuose yra gamybos rezervų. Tačiau dėl šios galimybės iškyla sunkumų:

i) Rusvųjų anglių vežimas į Šoštanės elektrinę geležinkeliu kainuotų maždaug 5 EUR už toną; atsižvelgiant į šalies energetikos balanse planuojamą rusvųjų anglių gavybą (600 000 tonų per metus), per metus tai kainuotų 3 mln. EUR;

ii) Kūrenant anglį išmetamų SO_2 dujų kiekis padidėtų iki 30 000 tonų per metus, kadangi Šoštanės elektrinės 1, 2 ir 3 blokuose nėra išmetamųjų dujų valymo įrengimų, o Slovėnijoje gaunamose rusvosiose anglyse sieros dalis svyruoja nuo 2,2 % iki 2,5 %;

iii) Kadangi Šoštanės elektrinės 1, 2 ir 3 blokų šiluminis naudingumas yra daug mažesnis nei Trbovlės elektrinės, trijuose Šoštanės elektrinės blokuose elektros energijos gamybos tikslais kūrenant tą patį rusvųjų anglių kiekį, kaip ir Trbovlės elektrinėje, išmetamų CO_2 dujų kiekis padidėtų 15 %.

Dėl pirmiau nurodytų priežasčių galima teigti, kad rusvųjų anglių kūrenimas Šoštanės elektrinės blokuose ekonominiu požiūriu nepagrįstas.

(48) Vienintelė kita galimybė yra kūrenti rusvąsias anglis Liublianos šiluminėje termofikacinėje elektrinėje (TE-TOL), kurioje vietinės rusvosios anglys iki 2000 m. buvo pagrindinis energijos šaltinis. Kadangi TE-TOL blokuose nėra išmetamųjų dujų valymo įrengimų, juose daugiau negalima kūrenti Slovėnijoje gaunamų rusvųjų anglių, kadangi sieros dalis jose yra 2,2–2,5 %. Dėl šios priežasties TE-TOL nustojo kūrenti vietoje gaunamas rusvąsias anglis ir šiuo metu kūrena tik iš Indonezijos importuojamas anglis, kuriose yra daug mažiau sieros (mažiau nei 0,5 %), kad bloke nereikėtų naudoti sieros šalinimo iš išmetamųjų dujų įrengimų. TE-TOL blokuose įrengti išmetamųjų dujų valymo įrengimus būtų neekonomiška.

(49) Slovėnija ėmėsi veiksmų užtikrinti, kad bet kuriais kalendoriniais metais valstybės pagalba tiekimo saugumui užtikrinti būtų teikiama ne daugiau nei 15 % visos pirminės energijos, reikalingos pagaminti Slovėnijoje sunaudojamai energijai.

Kaupimas

(50) Pirkimo įsipareigojimų schemoje numatyta padengti tik dalį reikalavimus atitinkančių gamintojų nusidėvėjimo sąnaudų.

(51) Pagal lėšų skyrimo atsinaujinančių energijos šaltinių naudojimui, efektyviam energijos naudojimui ir suderintoms šilumos bei elektros energijos technologijoms taisykles [1] pagalba investavimui galėjo būti skiriama atsinaujinančius energijos šaltinius naudojančioms ir termofikacinėms elektrinėms. Tačiau naujomis taisyklėmis dėl lėšų skyrimo siekiant skatinti efektyvų energijos ir energijos šaltinių naudojimą [2] pagalbą investavimui tokioms įmonėms teikti uždrausta. Išimtys buvo suteiktos su valstybės tinklu nesujungtoms elektrinėms, kurios schema nesinaudoja, taip pat elektrinėms, kurių galia – iki 10 MW, kurios naudoja atsinaujinančius energijos šaltinius ir taiko naujas ar pasenusias technologijas, dėl to jų elektros energijos sąnaudos didelės ir elektros energijos pirkimo kaina nėra pakankamai didelė investicijų pelningumui užtikrinti. Technologijų, kurias taikant teikiama pagalba, tipai nurodyti periodiškai skelbiamuose kvietimuose teikti paraiškas.

(52) Siekiant išvengti per didelio kaupimo nutarimo dėl iš reikalavimus atitinkančių elektros energijos gamintojų perkamos elektros energijos kainų 14 straipsniu nustatoma, kad reikalavimus atitinkančiam gamintojui gavus bet kokią subsidiją elektrinės statybai atitinkamai sumažinama garantuota pirkimo kaina.

(53) Remiantis šiuo straipsniu atitinkantis reikalavimus elektros energijos gamintojas, pasirašydamas susitarimą su tinklo operatoriumi, su kuriuo gamintojas yra sujungtas, deklaruoja visą pagalbos elektrinės statybai sumą. Remiantis deklaruota suma skaičiuojama, kiek galima sumažinti garantuotą pirkimo kainą. Remiantis pirmiau pateiktomis nuostatomis garantuota pirkimo kaina elektrinėms (priklausomai nuo elektrinės tipo ir galios) sumažinama 5 % nuo kiekvienų valstybės pagalbos 10 %, palyginti su investicijų į elektrinę suma.

(54) Nutarimo nuostatos pagrįstos prielaida, kad visa garantuota kaina už reikalavimus atitinkančių gamintojų pagamintą elektros energiją padengia fiksuotas sąnaudas ir kintančias sąnaudas. Fiksuotų ir kintančių kainų santykis – vidutiniškai 50 % : 50 %.

(55) Slovėnija ėmėsi veiksmų patobulinti sumažinimo taisyklę siekdama lėšas fiksuotoms ir kintančioms sąnaudoms skirstyti priklausomai nuo technologijos.

Valstybės narės įsipareigojimai

(56) Slovėnija pradėjo rengti teisės aktų, reglamentuojančių iš atsinaujinančių energijos šaltinių ir taikant suderintas šilumos bei elektros energijos technologijas gaunamą elektros energiją, pakeitimus, siekdama pakeisti esamą schemos finansavimo sistemą. Šie pakeitimai bus padaryti siekiant pagalbos schemą suderinti su EB sutarties 25 ir 90 straipsniais.

i) Lėšų pagalbai surinkimo būdas bus pakeistas į vienkartinį sujungimo mokestį, mokamą nepriklausomai nuo sunaudotos elektros energijos kiekio ir šaltinio. Nustatant vienkartinio mokesčio dydį bus atsižvelgiama į sujungimo galią (saugiklio kategoriją), įtampą, kurią konkretus vartotojas ar vartotojų grupė yra prisijungę.

[1] Slovėnijos oficialusis leidinys, Nr. 74/01.
[2] Slovėnijos oficialusis leidinys, Nr. 49/03.

ii) Slovėnijos valdžios institucijos teigia, kad nuo Slovėnijos įstojimo į ES iki tol, kol bus nustatytas naujas lėšų surinkimo būdas, Slovėnija užtikrins, kad žaliosios elektros energijos importuotojai gali teikti paraiškas dėl schemoje numatyto mokesčio, iš kurio finansuojama pagalba atsinaujinančius energijos šaltinius naudojantiems gamintojams, kompensavimo, jeigu jie gali įrodyti, kad jie iš tikrųjų importuoja žaliąją energiją. Dokumentų, įrodančių, kad importuojama elektros energija iš tikrųjų yra iš atsinaujinančių energijos šaltinių pagaminta energija, pateikimo sąlygos iš esmės yra pagrįstos Bendrijos kilmės garantijų sistema. Prireikus, siekiant išvengti deklaracijų, kuriose pateikiami didesni nei ištikrųjų skaičiai, ir kurių išvengti nepadeda Bendrijos kilmės garantijų sistema, bus nustatyta platintojui kompensuotinų sumų riba. Panaši sistema bus sukurta ir elektros energijai, gaunamai taikant suderintas šilumos ir elektros energijos technologijas, ir ši sistema bus pagrįsta Bendrijos suderintų šilumos ir elektros energijos technologijų kilmės garantijų sistema.

7. ĮVERTINIMAS

7.1. **Galiojančios Bendrijos direktyvos dėl elektros energijos gamybos**

(57) Elektros energijos gamyba reglamentuojama keliomis Bendrijos direktyvomis, visų pirma direktyvomis 2003/54/EB, 2001/77/EB ir 2004/8/EB.

(58) Direktyvos 2003/54/EB 3 straipsnio 2 dalimi nustatyta: „Pilnai atsižvelgdamos į atitinkamas Sutarties nuostatas, visų pirma į jos 86 straipsnį, valstybės narės, vadovaudamosi bendru ekonominiu interesu, elektros energijos įmonėms gali nustatyti viešųjų paslaugų teikimo įpareigojimus, susijusius su saugumu, įskaitant tiekimo saugumą, tiekimo reguliarumą, kokybę ir kainą, bei su aplinkos apsauga, įskaitant energijos efektyvumą ir klimato apsaugą“.

(59) Direktyvos 2003/54/EB 11 straipsnio 4 dalimi nustatyta: „Valstybė narė, siekdama tiekimo saugumo, gali nustatyti, kad pirmenybė suteikiama gamybos įrenginiams, naudojantiems vietinius pirminės energijos šaltinius, neviršijant per kalendorinius metus 15 % pirminės energijos, reikalingos elektros energijai, suvartojamai atitinkamoje valstybėje narėje, pagaminti“.

(60) Direktyva 2001/77/EB valstybei narei nustatomi iš atsinaujinančių energijos šaltinių pagaminamos elektros energijos sunaudojimo orientaciniai rodikliai. Šios direktyvos 3 straipsniu nustatyta:

„1. Valstybės narės imasi atitinkamų priemonių skatinti didesnį elektros energijos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos šaltinių, vartojimą laikydamosi šio straipsnio 2 dalyje nurodytų nacionalinių orientacinių rodiklių. Šios priemonės turi būti proporcingos siekiamam tikslui.

2. Ne vėliau kaip iki 2002 m. spalio 27 d. ir vėliau kas penkeri metai valstybės narės patvirtina ir paskelbia pranešimą, nustatantį nacionalinius orientacinius būsimo elektros, pagamintos iš atsinaujinančios energijos šaltinių, vartojimo rodiklius, išreikštus elektros vartojimo procentiniu dydžiu ateinantiems 10 metų. Šis pranešimas taip pat nubrėžia priemones, kurių jau imtasi ar planuojama imtis nacionaliniu lygmeniu, kad būtų pasiekti šie nacionaliniai orientaciniai rodikliai. Nustatydamos šiuos orientacinius rodiklius laikotarpiui iki 2010 m., valstybės narės:

— atsižvelgia į pamatines vertes priede,

— užtikrina, kad orientaciniai rodikliai derintųsi su visais nacionaliniais įsipareigojimais, prisiimtais Bendrijos prisiimtų klimato kaitos įsipareigojimų, laikantis Jungtinių Tautų Bendrosios klimato kaitos konvencijos Kioto protokolo, kontekste.“

(61) Direktyvos 2001/77/EB priede, iš dalies pakeistame Stojimo aktu, nustatytas orientacinis rodiklis Slovėnijai – 33,6 %.

7.2. **Pagalbos žaliosios elektros energijos ir suderintas šilumos bei elektros energijos technologijas taikantiems gamintojams įvertinimas**

7.2.1. ***EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje apibrėžta pagalba***

(62) EB sutarties 87 straipsnio 1 dalimi nustatyta, kad valstybės pagalba yra tokia pagalba, kuri suteikia specifinį konkurencinį pranašumą, iškraipo ar gali iškraipyti konkurenciją ir valstybių narių tarpusavio prekybą ir yra teikiama naudojant valstybės išteklius.

(63) Akivaizdu, kad schema yra specifinė, nes ji skirta tik tam tikro tipo elektrinėms. Taip pat akivaizdu, kad schema šioms elektrinėms suteikiamas pranašumas, kadangi svarbiausia sistemos paskirtis yra leisti joms parduoti savo pagamintą elektros energiją mažesne nei rinkos kaina.

(64) Elektros energija valstybės narės prekiauja tarpusavyje. Direktyva 2003/54 EB galutinai sukurta vidaus elektros energijos rinka, kuri buvo pradėta kurti priėmus Direktyvą 96/92/EB. Slovėnijos tinklai yra sujungti pirmiausia su Austrijos ir Italijos tinklais. Slovėnija elektros energija prekiauja su savo kaimynais, pvz., 2004 m. Slovėnija importavo 6 314 GWh ir eksportavo 7 094 GWh elektros energijos ([1]). Taigi ši priemonė turi įtakos valstybių narių tarpusavio prekybai.

(65) Komisija taip pat pažymi, kad Slovėnija nesuabejojo, kad buvo laikomasi visų pirmiau pateiktų trijų kriterijų.

(66) Dėl ketvirtojo valstybės išteklių naudojimo kriterijaus, Komisija nesutinka su Slovėnijos argumentu, kad sistema yra tapati sistemai, kurią Teisingumo teismas nagrinėjo byloje „PreussenElektra“.

(67) Šios dvi sistemos skiriasi finansavimo mechanizmų požiūriu. „PreussenElektra“ atveju tiekimo tarifus tiesiogiai finansavo privačios elektros energijos tiekimo įmonės, kurios turėjo pirkti elektros energiją iš atsinaujinančius energijos šaltinius naudojančių gamintojų didesnėmis nei rinkos kainomis. Nagrinėjamu atveju dėl tiekimo tarifo atsirandančios išlaidos padengiamos iš parafiskalinio mokesčio.

(68) Šiuo požiūriu Komisija pažymi tai, kad schema yra finansuojama iš įplaukų, gautų iš mokesčio, kurį nustatė valstybė. Įplaukos iš mokesčio yra pervedamos į valdžios institucijų valdomą sąskaitą; „PreussenElektra“ atveju to nėra. Valdžios institucijos nukreipia išteklius į sąskaitą remdamosi teisės aktais numatyta paskirstymo schema.

(69) Komisija įplaukas iš tokių mokesčių paprastai laiko valstybės ištekliais ([2]). Tokia pozicija pagrįsta Teisingumo Teismo precedentų teise, kuria valstybės nustatyti mokesčiai, pervedami į valstybės nustatytus fondus ir naudojami tam tikrų įmonių naudai, yra apibrėžiami kaip valstybės ištekliai. (Žr. Teisingumo teismo sprendimus bylose C-173/73 ([3]) ir C-78/79 ([4])).

(70) Sprendime „Pearle“ ([5]) byloje Teisingumo Teismas paskelbė, kad įplaukos iš parafiskalinio mokesčio, kurį nustato valstybės kontroliuojama taryba, negali būti laikomos valstybės ištekliais. Mokestį nustatė optikos sektoriaus specialistai ir šis mokestis buvo taikomas visiems sektoriaus subjektams. Jis buvo naudojama sektoriaus, t. y. pačių mokesčio mokėtojų, reklamos finansavimui.

(71) Teisingumo Teismas nusprendė, kad ši priemonė nėra valstybės pagalba, kadangi sprendimas taikyti mokestį nepriskirtinas valstybei ir kadangi iš mokesčio gautos įplaukos nėra valstybės ištekliai.

(72) Priešingai nei Teisingumo Teismo išnagrinėtu atveju, šiame sprendime nagrinėjamu atveju mokestis priskirtinas valstybei, kadangi valstybė jį nustatė teisės aktais.

(73) Dėl fondų kilmės, Komisija pažymi, kad jie yra kitokios kilmės nei pirmiau minėtame sprendime nagrinėti fondai, kadangi lėšos surinktos ne iš įmonių, kurioms priemone teikiama nauda, bet iš visų elektros energiją perkančių vartotojų, nesvarbu, ar jie yra schemoje numatytos pagalbos gavėjai, ar šių gavėjų konkurentai. Tokio mechanizmo negalėtų sukurti įmonių asociacija, kaip pirmiau minėto sprendimo atveju. Jis atspindi fiskalinį schemos pobūdį, kurį gali nustatyti tik valstybė.

(74) Komisija mano, kad šis skirtumas pakankamas, kad būtų galima daryti išvadą, jog sprendime nagrinėjama priemonė yra valstybės pagalba.

7.2.2. *Pagalbos teisėtumas*

(75) Pagalbos schema buvo nustatyta prieš Slovėnijai įstojant į Europos Sąjungą. Schemos pirminis teisinis pagrindas yra 1999 m. energijos įstatymas. Pagal schemą naudą gaunančių reikalavimus atitinkančių gamintojų apibrėžimas buvo nustatytas 2001 m. įsaku dėl sąlygų gauti reikalavimus atitinkančio elektros energijos gamintojo statusą ([6]).

([1]) Šaltinis: Tarptautinė energetikos agentūra. http://www.iea.org/Textbase/stats/electricitydata.asp?COUNTRY_CODE=SI
([2]) Žr. bylą N 161/04 – Portugalija, OL C 250, 2005 10 8, p. 9.
([3]) Byla C-173/73, Italija prieš Komisiją.
([4]) Byla C-78/79, Steinike prieš Vokietijos Federacinę Respubliką.
([5]) Byla C-345/02.
([6]) Slovėnijos oficialusis leidinys, Nr. 29/01 ir 99/01.

(76) Dėl schemos atsirandantis valstybės finansinis poveikis stojimo metu nebuvo nustatytas. Pagal schemą pagalbos gavėjų skaičius neribojamas, taip pat nenustatomas konkretus jų skaičius. Bet kuri elektrinė, kuri atitinka pirmiau minėtame įsake nustatytus reikalavimus, gali gauti pagalbą. Tai taikytina ir visoms naujoms reikalavimus atitinkančioms elektrinėms, sujungtoms su tinklais po Slovėnijos įstojimo į ES. Neaišku, ar bet kurios pagal schemą suteiktos pagalbos atveju yra valstybės pagalbos elementų, kadangi ji priklauso nuo valstybės elektrinei taikomos fiksuotos pirkimo kainos ir vidutinės rinkos kainos skirtumo, kuris svyruoja neprognozuojamai. Slovėnijos valdžios institucijos pabrėžė, kad tikrąją schemos finansinę naštą valstybei galima sužinoti tik *ex post*, kiekvienų metų, kai buvo taikoma schema, pabaigoje.

(77) Atsižvelgdama į pirmiau pateiktą informaciją, Komisija priėjo išvadą, kad schema taikoma ir po Slovėnijos įstojimo į Europos Sąjungą.

(78) Komisija pažymi, kad šio teiginio argumentai pateikti sprendime pradėti tyrimą ir Slovėnija savo pastabose jų neužginčijo.

(79) Čekijos, Estijos, Kipro, Latvijos, Lietuvos, Vengrijos, Maltos, Lenkijos, Slovėnijos ir Slovakijos stojimo akte (toliau – Stojimo aktas) išvardytos pagalbos, kuri nuo įstojimo dienos laikoma esama pagalba pagal EB sutarties 88 straipsnio 1 dalį, kategorijos:

— Pagalbos priemonės, nustatytos iki 1994 m. gruodžio 10 d. Schema buvo nustatyta 2001 m., todėl nepatenka į šią kategoriją.

— Stojimo akte IV priedo priedėlyje išdėstytos pagalbos priemonės. Schemos nėra šiame sąraše, todėl ji nepatenka į šią kategoriją.

— Pagalbos priemonės, kurioms, pritaikius specialią laikinąją procedūrą, Komisija neprieštaravo.

Visa pagalba, kuri vis dar taikoma nuo įstojimo dienos ir kuri neatitinka pirmiau išdėstytų sąlygų nuo įstojimo dienos, turi būti laikoma nauja pagalba pagal EB sutarties 88 straipsnio 3 dalį.

(80) Schema nepatenka į nei vieną iš pirmiau pateiktų kategorijų. Todėl ši schema nuo įstojimo dienos turi būti laikoma nauja pagalba pagal EB sutarties 88 straipsnio 3 dalį. Apie šią pagalbą Komisijai nebuvo pranešta, taigi pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles, 1 straipsnio f punktą [1], ši pagalba yra neteisėta.

7.2.3. ***Pagalbos suderinamumas su EB sutartimi***

(81) Komisija pabrėžia, kad schemą sudaro trys dalys – joje numatyta pagalba trims skirtingoms pagalbos gavėjų grupėms. Pirmųjų dviejų grupių (žaliosios elektros energijos gamintojų ir efektyvių termofikacinių elektrinių) požiūriu Slovėnijos teikiamos pagalbos tikslas yra aplinkos apsauga. Trečiajai pagalbos gavėjų grupei (Trbovlės elektrinei) teikiama pagalba siekiama užtikrinti tam tikrą elektros energijos tiekimo saugumo lygį.

(82) Atsižvelgiant į tai, kad priemonėmis siekiama skirtingų tikslų, schemos dalys vertinamos atskirai.

Suderinamumas su pagalbos žaliosios elektros energijos gamintojams aplinkos apsaugos gairėmis

(83) Komisija įvertino pagalbos žaliąją elektros energiją gaminančioms elektrinėms atitiktį aplinkos apsaugos gairių 58 ir tolesniems punktams ir priėjo toliau pateiktas išvadas.

(84) Komisija pažymi, kad schemoje vartojamas atsinaujinančių energijos šaltinių apibrėžimas atitinka Direktyvoje 2001/77/EB vartojamą apibrėžimą. Schema atitinka aplinkos apsaugos gairių 6 punkto 8 pastraipą, todėl gali būti taikomi 58 ir tolesni punktai.

[1] OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

(85) Kaip nustatyta aplinkos apsaugos gairių 59 punkto 1 pastraipoje, valstybės narės gali kompensuoti energijos iš atsinaujinančių šaltinių gamybos sąnaudų ir atitinkamos energijos rinkos kainos skirtumą. Taigi toks kompensavimas gali būti susijęs tik su didesnėmis ekologiškos elektros energijos gamybos sąnaudomis, palyginti su įprastais energijos šaltiniais pagrįstos energijos gamybos sąnaudomis. Tačiau bet kokia pagalba galima dengti tik elektrinės nusidėvėjimo sąnaudas ir, jeigu valstybė narė gali įrodyti, kad tai būtina, tinkamą kapitalo grąžą.

(86) Slovėnija skaičiavo kompensaciją kaip fiksuotus tarifus (sunaudojimo tarifus) remiamiems elektros energijos gamintojams, kaip nurodyta pirmiau. Teisės aktuose numatyti objektyvūs pagalbos apskaičiavimo metodai. Remiantis pirmiau pateikta informacija, pagalba negali būti didesnė nei nusidėvėjimo sąnaudos ir tinkama kapitalo grąža kartu sudėjus. Pagalba gali būti suteikta tik 10 metų laikotarpiui, kadangi tokia yra tinklų operatorių ir žaliosios elektros energijos gamintojų susitarimų galiojimo trukmė. Šis laikotarpis yra trumpesnis nei paprastai tokioms elektrinėms nustatomas 15 metų nusidėvėjimo laikotarpis. Komisija teigiamai vertina tai, kad visais atvejais reikalavimus atitinkančių elektrinių gamybos sąnaudos yra didesnės nei vidutinė rinkos kaina ir garantuota pirkimo kaina. Taigi rinkos kainos ir žaliosios elektros energijos gamybos sąnaudų skirtumas didesnis nei bet kuriai elektrinei mokamos išmokos.

(87) Be to, aplinkos apsaugos gairių 59 punkto 2 pastraipoje nustatyta, kad nustatant pagalbos veiklai dydį būtina atsižvelgti į bet kokią su naujos elektrinės statyba susijusią įmonei suteiktą pagalbą investavimui. Po sprendimo pradėti tyrimą Slovėnija pranešė Komisijai, kad tik nedidelis skaičius iš atsinaujinančių šaltinių elektros energiją gaminančių gamintojų pasinaudojo ir pagalba veiklai, ir pagalba investavimui. Slovėnija įgyvendino teisės aktus, įpareigojančius pagalbos investavimui gavėjus deklaruoti suteiktos pagalbos sumą prieš tiekiant į tinklus elektros energiją fiksuotomis kainomis.

(88) Suteikus pagalbą investavimui sunaudojimo kainos sumažinamos. Sumažinimas atitinka pusę suteiktos pagalbos investicijoms. Nors tokia fiksuota dalis teoriškai gali sudaryti sąlygas per dideliam kompensavimui už technologijas, kurių gamybos sąnaudos yra mažos, Slovėnijos patirtis parodė, kad tais ypač retais atvejais, kai pagalba investavimui buvo naudojama kartu su valstybės pagalba, per didelio kompensavimo nebuvo. Taip atsitiko todėl, kad Slovėnijoje nėra iš atsinaujinančių šaltinių energiją gaminančių elektrinių, kurių veiklos sąnaudos mažos, pvz., vėjo elektrinių.

(89) Slovėnija įsipareigojo, kai taikydama schemą ateityje ji prireikus taikys proporcingą sumažinimą, kuris atitiktų aplinkos apsaugos gairių 59 punkto 2 pastraipą ir nebūtų jokio per didelio kompensavimo.

(90) Todėl Komisija mano, kad Slovėnijos valdžios atstovai pademonstravo, kad pagal šią priemonę suteikta pagalba neviršija atsinaujinančius šaltinius naudojančių energijos gamintojų papildomų gamybos sąnaudų. Todėl ši priemonė yra suderinama su aplinkos apsaugos gairių 58 ir tolesniais punktais.

Suderinamumas su pagalbos gairėmis skirtomis suderintas šilumos ir elektros energijos technologijas taikantiems gamintojams

(91) Komisija įvertino pagalbos efektyvioms termofikacinėms elektrinėms atitiktį aplinkos apsaugos gairių 66, 67 ir tolesniems punktams ir priėjo toliau pateiktas išvadas.

(92) Pirmiausia Komisija pažymi, kad pagal aplinkos apsaugos gairių 66 punktą pagalbą gaunančių termofikacinių elektrinių darbinis naudingumas didesnis nei Direktyvoje 2004/8/EB nustatytos pamatinės vertės. Slovėnija atnaujina pamatines vertes remdamasi šia direktyva. Todėl termofikacinės elektrinės, kurioms teikiama pagalba, atitinka aplinkos apsaugos gairių 31 punktu nustatytus tinkamumo reikalavimus.

(93) Remiantis Slovėnijos valdžios institucijų pateikta informacija, vidutinė elektros energijos gamybos termofikacinėse elektrinėse kaina visais atvejais didesnė nei garantuota pirkimo kaina [1]. Apskaičiuojant taip pat atsižvelgiama į pelną, gautą už pagamintą ir parduotą šilumą. Todėl Komisija mano, kad pagalbos suma yra apskaičiuojama remiantis aplinkos apsaugos gairių 66 punktu.

(94) Slovėnija pranešė Komisijai, kad pagalba termofikacinėms elektrinėms suteikiama pagal tas pačias taisykles, kaip ir žaliosios elektros energijos gamintojams. Kadangi šios taisyklės suderintos su aplinkos apsaugos gairėmis, Komisija mano, kad schemos dalis, nustatanti pagalbą termofikacinėms elektrinėms, taip pat suderinta su aplinkos apsaugos gairių 66 punktu.

[1] Žr. tris paskutines pirmiau pateiktų lentelių eilutes.

Pagalbos žaliosios elektros energijos ir suderintas šilumos bei elektros energijos technologijas taikantiems gamintojams finansavimo mechanizmo suderinamumas su EB sutarties 25 ir 90 straipsniais.

(95) Komisija pabrėžia, kad taikant vietos žaliosios elektros energijos gamintojams naudingą mokestį ir vietoje pagamintai bei importuojamai žaliajai elektros energijai galėjo būti diskriminuojami importuojamos žaliosios elektros energijos gamintojai. Tačiau Slovėnija ėmėsi veiksmų nustatyti galimybę kompensuoti importuojamai žaliajai elektros energijai taikomą mokestį. Komisija pažymi, kad kompensavimas bus pagrįstas Bendrijos kilmės garantijų sistema. Nustatydama papildomus reikalavimus valstybė narė sieks apsaugoti sistemą nuo dirbtinai padidintų importo deklaracijų. Vertindama reikalavimų pagrįstumą Komisija atsižvelgė į neteisingų deklaracijų pateikimo riziką ir nedidelę Slovėnijos rinką, kurioje tokios neteisingos deklaracijos galėtų turėti didelį poveikį pagalbos sistemai. Todėl Komisija mano, kad Slovėnijos priemonės panaikinti bet kokį praeityje galėjusį vykti diskriminavimą yra tinkamos.

(96) Komisija pažymi, kad Slovėnija ėmėsi veiksmų įgyvendinti naują finansinį mechanizmą, kuris bus pagrįstas sujungimo mokesčiu, kuris nepriklausys nuo to, kiek iš tikrųjų sunaudojama vietoje pagamintos ar importuotos žaliosios elektros energijos. Naujasis mechanizmas nebus diskriminuojantis importuojamos žaliosios elektros energijos gamintojų atžvilgiu.

Išvados dėl pagalbos žaliosios elektros energijos ir suderintas šilumos bei elektros energijos technologijas taikantiems gamintojams

(97) Atsižvelgiant į pirmiau pateiktą informaciją pagalba žaliosios elektros energijos ir suderintas šilumos bei elektros energijos technologijas taikantiems gamintojams atitinka aplinkos apsaugos gairių reikalavimus. Kadangi pakanka paskelbti, kad pagalba yra suderinama su bendrosios rinkos principais, Komisija mano, kad nebūtina nagrinėti, ar pagalba yra suderinama su kitomis nuostatomis, net jeigu Komisija sprendime pradėti tyrimą tas nuostatas įvardijo.

7.3. **Pagalbos Trbovlės elektrinei įvertinimas**

(98) Slovėnijos valdžios institucijos teigė, kad pagalba Trbovlės elektrinei yra kompensacija už sąnaudas teikiant visuotinės svarbos ekonomines paslaugas elektros energijos saugumo srityje.

(99) Kompensacijos už sąnaudas teikiant bendruosius ekonominius interesus tenkinančias paslaugas gali būti teikiamos atsižvelgiant į valstybės pagalbos draudimo principo išimtį. Tam tikrais atvejais tokios kompensacijos gali nebūti valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį. 2003 m. liepos 24 d. Teisingumo Teismas savo sprendimu byloje C-280/00 [1] (toliau – Altmarko sprendimas) nustatė keturias sąlygas, kurioms esant valstybės teikiamos kompensacijos už sąnaudas teikiant bendruosius ekonominius interesus tenkinančias paslaugas nėra valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį.

(100) Komisija nagrinėjo pagalbą Trbovlės elektrinei atsižvelgdama į šias keturias sąlygas.

(101) **Pirmoji sąlyga:** „įmonė pagalbos gavėja turi iš tiesų vykdyti viešosios paslaugos įsipareigojimus, o įsipareigojimai turi būti aiškiai apibrėžti“.

(102) Komisija pažymi, kad Slovėnijos teisės aktais Trbovlės elektrinei nustatytas įpareigojimas užtikrinti tiekimo saugumą ir remiamasi Direktyva 2003/54/EB, ypač pirmiau cituota jos 3 straipsnio 2 dalimi ir 11 straipsnio 4 dalimi.

(103) Komisija keliuose savo sprendimuose nustatė, kad Direktyvos 11 straipsnio 4 dalis, kartu su 3 straipsnio 2 dalimi gali būti pagrindas įpareigojimui teikti viešąsias paslaugas tiekimo saugumo srityje [2]. Šiuo straipsniu nustatyta didžiausia 15 % dalis nuo visos pirminės energijos, reikalingos elektros energijai, sunaudojamai atitinkamoje valstybėje narėje, pagaminti. Slovėnija, siekdama šios ribos laikytis, ėmėsi veiksmų riboti pagalbą Trbovlės elektrinei, netgi atsižvelgė į pagalbą, kuri šiuo tikslu teikiama ne pagal šiame sprendime nagrinėjamą schemą. Įpareigojimas taikomas iki 2009 m.

(104) Todėl Komisija mano, kad pirmoji sąlyga yra įvykdyta.

(105) **Antroji sąlyga:** „kriterijai, kurių pagrindu apskaičiuojama kompensacija, turi būti iš anksto objektyviai ir skaidriai nustatyti“.

---

[1] Byla C-280/00, 2003 7 24, *Altmark trans Gmbh ir Regierungsprasidium Magdeburg prieš Nahverkehrsgesellschaft Altmark Gmbh*.

[2] Žr. Komisijos sprendimus bylose N 34/99 (OL C 5, 2002 1 8, p. 2), NN 49/99 (OL C 268, 2001 9 22, p. 7) ir N 6/A/2001 (OL C 77, 2002 3 28, p. 26).

(106) Nagrinėjamu atveju pagalba teikiama nustatant fiksuotą pirkimo kainą. Kiekvienais metais vyriausybė paskelbia sprendimą, kuriuo nustatomas būtinas elektros energijos kiekis pagal pirkimo įsipareigojimą ir šio kiekio pirkimo kaina. Kaina nustatoma skaidriais metodais, pateikiant tinkamų kompensuoti sąnaudų, kurios yra tik dalis elektrinės gamybos sąnaudų, sąrašą.

(107) Todėl Komisija mano, kad antroji sąlyga yra įvykdyta.

(108) **Trečioji sąlyga:** „kompensacija negali viršyti sumos, kurios reikia padengti visas ar dalį sąnaudų, susidariusių vykdant viešosios paslaugos įsipareigojimus, atsižvelgiant į gautas pajamas ir pagrįstą pelną vykdant įsipareigojimus“.

(109) Pirkimo kaina nustatoma siekiant padengti ne didesnę sumą nei numatomo pagaminti elektros energijos kiekio gamybos sąnaudos. Pelno dalies pirkimo kainoje nėra.

(110) Todėl Komisija mano, kad trečioji sąlyga yra įvykdyta.

(111) **Ketvirtoji sąlyga:** „kai įmonė, vykdanti su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus, konkrečiu atveju nėra atrenkama viešųjų pirkimų konkurso tvarka, sudarančia sąlygas atrinkti konkurso dalyvį, galintį teikti šias paslaugas bendruomenei už mažiausią kainą, reikalingos kompensacijos dydis turi būti nustatomas remiantis tipiškos, gerai veikiančios ir tinkamas transporto priemones, atitinkančias privalomus viešosios paslaugos reikalavimus, turinčios įmonės sąnaudų, kurios būtų susidariusios vykdant šiuos įsipareigojimus, analize, atsižvelgiant į atitinkamas pajamas ir pagrįstą pelną vykdant įsipareigojimus“.

(112) Trbovlės elektrinė buvo pasirinkta remiantis ne viešųjų pirkimų procedūra. Tačiau Komisija pažymi, kad Slovėnijos valdžios atstovai parodė, kad nagrinėjamu atveju pasirinkus Trbovlės elektrinę bendruosius ekonominius interesus tenkinančias paslaugas galima teikti mažiausia bendruomenei kaina, atsižvelgiant į specialius šiuo atveju svarbius faktinius ir teisinius apribojimus. Šiuo atveju viešosios paslaugos įsipareigojimas yra įsipareigojimas užtikrinti šalies tiekimo saugumą naudojant vietinius pirminės energijos šaltinius, neviršijant per kalendorinius metus 15 % pirminės energijos, reikalingos elektros energijai, suvartojamai Slovėnijoje pagaminti.

(113) Šiuo metu tik dvi Slovėnijos elektrinės bet kokiu atveju galėtų įvykdyti atitinkamus viešosios paslaugų įsipareigojimus. Tai Šoštanės ir Trbovlės elektrinės.

(114) Jeigu kitos elektrinės norėtų naudoti brangius išmetamųjų dujų valymo įrengimus, jiems reikėtų juos pastatyti, o tai būtų neekonomiška. Dviejuose Šoštanės elektrinės blokuose, kuriuose galima naudoti vietoje gaunamą kurą, jau visu pajėgumu naudojamos vietoje gaunamos rusvosios anglys. Maksimaliai padidinti vietos kuro kūrenimo pajėgumą būtų neekonomiška, nes tam reikėtų plėsti elektrinę arba atnaujinti kelis blokus įrengiant juose išmetamųjų dujų valymo įrengimus. Skaičiuojant nustatytą 15 % dalį Slovėnijos valdžios institucijos atsižvelgė į minėtų dviejų blokų pajėgumus. Todėl tik Trbovlės elektrinė galėjo vykdyti viešosios paslaugos įsipareigojimus. Pagalba Trbovlės elektrinei padengia 15 % dalį, kurios negali sukurti Šoštanės elektrinė.

(115) Todėl Slovėnija, siekdama įgyvendinti viešosios paslaugos įsipareigojimą gaminti elektros energiją naudojant vietoje gaunamą kurą, pasirinko ekonominiu požiūriu geriausią kelią. Atsižvelgdama į tai, kad kompensacijoje už viešosios paslaugos įsipareigojimų vykdymą nėra pelno dalies, Komisija priėjo išvadą, kad viešosios paslaugos įsipareigojimas buvo įvykdytas mažiausia bendruomenei kaina. Paskelbus konkursą pigesnio rezultato nebūtų pasiekta. Iš tikrųjų per trumpą laiką (iki 2009 m.) atnaujinant veikiančias elektrines ar statant naujas, našesnes elektrines (darant prielaidą, kad tai įmanoma) reikėtų didelių investicinių sąnaudų ir bet kuris paraiškos teikėjas galėtų reikalauti kompensacijos, įskaitant pagrįstą pelną investuoto kapitalo grąžos forma. Taigi dėl to operatoriui, kuriam būtų patikėta vykdyti visuotinės svarbos ekonomines paslaugas, būtų skirta didesnė kompensacija.

(116) Be to, Komisija pažymi, kad nėra jokių požymių, rodančių, kad Trbovlės elektrinė valdoma kaip ne įprasta gerai veikianti įmonė ar ypač neefektyviai. Komisija pažymi, kad įmonė restruktūrizavo savo veiklą Slovėnijos ekonomikos pereinamojo laikotarpio metu – uždarė senesnius ir mažiau naudingus blokus, kurie buvo nemodernūs, ir sumažino darbuotojų skaičių. Komisijai taip pat pažymėjo, kad kompensacijoje už viešosios paslaugos įsipareigojimo vykdymą bet kokiu atveju nėra pelno dalies.

(117) Komisija taip pat pažymi, kad Trbovlės elektrinė negalės pasinaudoti naujuoju šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo leidimų prekybos sistemos etapu 2008–2012 m. ir gauti papildomų lėšų ar pelno, kurį galima gauti vykdant specialų viešosios paslaugos įsipareigojimą, nors bet kuri kita panaši įmonė tai galėtų padaryti. Valstybė nustato Trbovlės elektrinei viešosios paslaugos įsipareigojimą gaminti elektros energiją. Todėl Trbovlės elektrinė, kitaip nei elektrinės, kurios nevaržomai pardavinėja savo pagamintą elektros energiją rinkoje, neturi galimybės nustoti gaminti elektros energiją ir CO_2 dujų rinkoje parduoti šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo leidimus, kuriuos ji gavo laisvai, neprivalėdama pirkti atitinkamo leidimų skaičiaus, kad įvykdytų atsisakymo įsipareigojimus. Tai nekenkia gerėjančiam elektrinės naudingumui pagal šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo leidimų prekybos sistemoje nustatytą paskatų struktūrą, taip pat nepanaudojami leidimai, kuriuos elektrinė galėjo parduoti tuo pačiu metu laikydamasi savo viešosios paslaugos įsipareigojimų pagaminti tam tikrą elektros energijos kiekį.

(118) Pirmiau apibūdinta padėtis pagrįsta prielaida, kad rusvosios anglys yra ekonomiškiausias vietoje gaunamas kuras elektros energijos gamybai Slovėnijoje. Komisija mano, kad kalbant apie dabartį ir artimiausią ateitį, tokia prielaida yra pagrįsta.

(119) Tačiau Komisija taip pat pažymi, kad tam tikrų elektros energijos gamybos technologijų, kuriomis naudojamas vietoje iš atsinaujinančių šaltinių gaunamas kuras, gamybos sąnaudos nedaug didesnės už gamybos naudojant rusvąsias anglis sąnaudas. Tai pasakytina apie dideles biomasės jėgaines, kurių elektros energijos gamybos sąnaudos, Slovėnijos pateiktais duomenimis, vidutiniškai yra 18,18 SIT/MWh; tai kiek daugiau nei 10 % viršija Trbovlės elektrinės gamybos sąnaudas.

(120) Todėl Komisija pažymi, kad šio sprendimo argumentai pagrįsti konkrečiais su šiuo atveju susijusiais faktais ir ypač tuo, kad Trbovlės elektrinei taikomi įpareigojimai 2009 m. nustos galioti. Per ilgesnį laiką, kai energijos gamybos iš atsinaujinančių šaltinių sąnaudos sumažės ir padidės bendri tokios gamybos pajėgumai, padėtis gali pasikeisti.

(121) Be to, Komisija atsižvelgia į tai, kad šis konkretus viešosios paslaugos įsipareigojimas buvo nustatytas pagal Bendrijos teisės aktą – Direktyvą 2003/54/EB. Ypatingas šio viešosios paslaugos įsipareigojimo pobūdis, susijęs su šalies tiekimo saugumo užtikrinimu, gali būti vertinamas kaip pagal apibrėžimą apribojantis taikymo apimtį šalimi, kurioje paslaugos teikėjas buvo įpareigotas.

(122) Todėl Komisija mano, kad Slovėnija, nustatydama fiksuotą kompensacijos Trbovlės elektrinei sumą, užtikrina, jog bendruosius ekonominius interesus tenkinančios paslaugos iki 2009 m. bendruomenei bus teikiamos mažiausia kaina. Atsižvelgiant į ypatingas teisines ir faktines aplinkybes, kompensacija nėra didesnė už sumą, kurios paprastai reikėtų gerai valdomai įmonei tokiems įsipareigojimams įgyvendinti. Todėl Komisija, atsižvelgdama į tai, kad 2009 m. viešosios paslaugos įsipareigojimas nustoja galioti, mano, kad ketvirtoji sąlyga yra įvykdyta. Taikant šį laiko apribojimą Slovėnijai paliekama galimybė nuspręsti, ar nuo 2010 m. ji naudos „švariąsias anglies technologijas“ rusvųjų anglių kūrenimui, ar pereis prie iš biomasės gaunamo ar kito ekologiškesnio kuro pagal Europos Sąjungos energetikos politiką [1].

(123) Atsižvelgdama į pirmiau pateiktą informaciją, Komisija priėjo išvadą, kad pagalba, nurodytomis ypatingomis aplinkybėmis teikiama Trbovlės elektrinei atitinka keturias Altmarko sprendime nustatytas sąlygas ir nėra valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Slovėnijos energijos įstatymu nustatyta pagalba reikalavimus atitinkantiems elektros energijos gamintojams, naudojantiems atsinaujinančius pirminės energijos šaltinius, yra suderinama su EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktu.

2 straipsnis

Slovėnijos energijos įstatymu nustatyta pagalba reikalavimus atitinkantiems elektros energijos gamintojams, naudojantiems termofikacines elektrines, yra suderinama su EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktu.

3 straipsnis

Slovėnijos energijos aktu nustatyta pagalba Trbovlės elektrinei nėra valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį.

4 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Slovėnijos Respublikai.

Parengta Briuselyje, 2007 m. balandžio 24 d.

Komisijos vardu

Neelie KROES

Komisijos narė

[1] Žr. 2007 m. sausio mėn. teisės aktus dėl energetikos, ypač COM(2006) 843 galutinis.